

Exceptiile procesuale

Exceptia poate fi considerata un refuz al paratului de a discuta in fond pretentia reclamantului. Exceptia procesuala este un mijloc tehnic prin care se pun in discutie anumite neregularitati si urmareste, dupa caz, declinarea competentei, amanarea judecatii, refacerea unor acte ori anularea, perimarea sau respingerea cererii.

Prinr-o exceptie, partea interesata, procurorul sau instanta invoca, fara sa puna in discutie fondul dreptului, neregularitati procedurale privind compunerea completului sau constituirea instantei, competenta instantei, lipsuri ale dreptului la actiune, declinarea competentei, amanarea judecatii, refacerea unor acte, perimarea etc.

Exceptiile evita discutia pe fond. Exceptiile sunt aparari, numai ca, spre deosebire de apararile de fond, ele nu tind la paralizarea actiunii reclamantului prin respingere ca neintemeiata sau nefondata, ci fie isi amana procesul, fie resping cererea, dar fara o analiza in fond. Asadar, la exceptii se pastreaza refuzul de a nu discuta inca pricina concret.

Nu intra in autoritate de lucru judecat. Daca se respinge prin aparari, ca urmare a analizei fondului, hotararea pronuntata va avea autoritate de lucru judecat. Insa, daca se respinge actiunea in urma admiterii unei exceptii, hotararea nu va fi purtatoare de autoritate de lucru judecat pentru ca nu s-a pus in discutie pricina pe fond.

Exceptiile sunt forme de manifestare a actiunii civile. Persoana care invoca exceptiile trebuie sa indeplineasca conditiile de exercitiu ale actiunii civile: capacitatea, calitatea, interesul, formularea unei pretentii.

Procedura. Exceptiile se soluzioneaza in cadrul cercetarii procesului, spre deosebire de apararea de fond, ce va fi dezlegata odata cu pronuntarea hotararii pe fond.

Reguli:

- Exceptia procesuala se rezolva inainte de a se analiza fondul;
 - Exceptiile pot fi unite cu administrarea probelor sau cu fondul cauzei numai daca pentru judecarea lor este necesar sa se administreze aceleasi dovezi ca si pentru finalizarea etapei *cercetarii procesului* sau a *solutionarii fondului*.
- Instanta e obligata, in orice proces, sa puna in discutia partilor, in contradictoriu, toate cererile, exceptiile si imprejurarile de fapt sau de drept invocate.
- Instanta este obligata sa se pronunte asupra tuturor solicitarilor formulate in scris de catre parti, in caz contrar hotararea pronuntata fiind susceptibila de a fi desfiintata in caile de atac.
- Daca instanta nu se poate pronunta de indata asupra exceptiei invocate, va amana judecata si va stabili un termen scurt in vederea solutionarii exceptiei.

- Inainte ed a se trece la dezbaterea fondului, instanta, din oficiu sau la solicitarea partilor, pune in discutia acestora cererile, exceptiile procesuale si apararile care nu au fost solutionate in cursul cercetarii procesului sau au fost omise.

Solucionare. Exceptiile se solutioneaza printr-o **incheiere interlocutorie** asupra careia nu va mai reveni in cursul procesului, ea fiind susceptibila de atac doar odata cu fondul. Important de mentionat ca, daca instanta admite o exceptie si ramane in continuare investita, va pronunta incheierea, dar daca admite exceptia si se dezinvesteste, va pronunta o **hotarare**. Instanta se dezinvesteste prin hotarare.